

забезпеченню кредитних ресурсів у 2019 році порівняно з базовим. Показники інвестування в цінні папери окремо за кожною установою та загальної суми інвестування хоч і відповідають своїм нормативам (не більше 15 % і 60 % відповідно), однак мають дуже незначні значення, що говорить про низьку ефективність інвестиційної діяльності банківської системи України.

Таким чином, аналізуючи стан дотримання економічних нормативів встановлених НБУ варто зазначити, що не зважаючи на позитивну динаміку розвитку для більшої ефективної діяльності банків необхідно сприяти розвитку систем ризик-менеджменту, забезпечення балансу між ефективністю і надійністю, впровадження процесу ефективного управління банківським капіталом.

Література:

1. Дані наглядової статистики Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist/data-supervision#4> (дата звернення: 18.10.2020).

2. Про затвердження Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні : Закон України від 28.08.2001. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0841-01#Text> (дата звернення: 18.10.2020).

3. Про Національний банк України : Закон України від 20.05.1999 № 679 –XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14#Text> (дата звернення: 18.10.2020).

**Олексій Томілін, д.е.н., доцент, професор кафедри;
Анастасія Томіліна, магістр з фінансів, банківської справи та страхування
Полтавська державна аграрна академія**

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

На інвестиційну діяльність аграрних підприємств активно впливає держава через проведення кредитної та амортизаційної політики, надання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій і субвенцій, податкової політики. Іноземні інвестиції використовуються тоді, коли вітчизняне сільське господарство не в змозі забезпечити належного рівня виробництва товарів власними коштами.

У сфері інвестиційної діяльності особливе місце займають фінансові інвестиції. Інвестування вільних коштів у фінансові інструменти (корпоративні права, цінні папери, деривативи тощо) ставить за мету одержання в майбутньому прибутку, установлення контролю над підприємством та інші цілі. Фінансові інвестиції можуть здійснюватися за такими напрямками як: інвестиційна діяльність по вкладенню коштів у фінансові інструменти і зокрема в цінні папери [1, с. 82–83].

У скрутній економічній ситуації яку переживало багато країн, у тому числі і Україна, зовнішні фінансові ресурси дуже часто є найважливішим засобом розвитку сучасного сільського господарства. І на сучасному етапі значна частина машин, устаткування, обладнання і технологій, необхідних для виробництва надходячи у вітчизняну аграрну економіку з промислово розвинутих країн, причому забезпечується здебільшого зовнішнім фінансуванням. Фактична величина інвестицій аграрних підприємств залежить від його інвестиційного потенціалу.

Особливістю капіталовкладень сучасного аграрного виробництва є те, що структура капітальних вкладень залежить від спеціалізації господарства. За джерелами надходження капіталу форми фінансування поділяються на зовнішні і внутрішні. Між ними існує логічний взаємозв'язок і структурна побудова. За правовим критерієм інвесторів розрізняють власний і позиковий капітал. Склад власного капіталу формується за рахунок внесків засновників (власників), реінвестування прибутку та інших джерел.

Нами було досліджено вплив двох факторів: темп зростання вартості основних засобів та темп зростання вартості інвестицій, які впливають на ВВП і представлені нами у вигляді дескриптивної моделі. За нашими розрахунками, темпи зростання інвестицій по всіх трьох досліджуваних галузях національної економіки (сільське господарство, промисловість та торгівля) були менші від темпів зростання вартості основних засобів. Темпи зростання інвестицій повинні перевищувати вартість основних засобів.

З метою встановлення оптимальних макроекономічних пропорцій необхідно активізувати підтримку з боку держави щодо здійснення структурної перебудови економіки та регулюванні міжгалузевих економічних відносин [2, с. 752–753].

На наш погляд, в системі структурного державного коригування національної економіки не задіяні економічні інструменти щодо прогнозування міжгалузевих переливань капіталу доданої вартості та інвестиційних ресурсів. По цей час не сформована ефективна дескриптивна (описова) модель структурної перебудови національної економіки України, яка передбачала б знаходження оптимального стану об'єкта.

Література:

1. Tomilin O. (2016). Economic aspects of development of interbranch relations in the agrarian sector: monograph/ O. Tomilin, O. Galych, O. Kalinichenko//. Opole: University of Opole, Poland, 2016. 171 p. URL: <http://dSPACE.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1568> (дата звернення: 21.10.2020).

2. Tomilin O.O., Gryshko V.V., Kolomiyets S.A. (2020) Features of investment regulation of construction in Agriculture (Особливості інвестиційного регулювання будівництва у сільському господарстві). In: Onyshchenko V., Mammadova G., Sivitska S., Gasimov A., (eds) Proceedings of the 2nd International Conference on Building Innovayions, vol. 73. Springer, Cham. Pages 741–755 pp.,

Юлія Улянич, к.е.н., доцент
Уманський національний університет садівництва

ВАГОМІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ СТРАХОВИМИ КОМПАНІЯМИ

Нині страхові компанії не можуть результативно працювати без автоматизації страхової діяльності. Саме з метою надання більш якісного страхового продукту клієнту страхові компанії використовують інформаційне забезпечення, новітні технології та інновації.

Застосування інформаційних технологій охоплює етап надходження, руху й перетворення інформації, включаючи класифікаційні переліки всіх даних, методи кодування, зберігання та передавання [1].

Застосування сучасних інформаційних технологій страховими компаніями спрямоване на:

- організацію безперервного процесу пошуку, опрацювання, зберігання та передачі інформації на різні рівні управління компанії;
- високий рівень надійності пошукової інформації та можливість швидкого її опрацювання.

Застосування інформаційних технологій страховими компаніями включають три основні аспекти:

- інформаційний фонд (набір даних, зведень, необхідних для прийняття відповідних управлінських рішень);
- спеціалізовані методи та прийоми інформаційного забезпечення (таблиці урахування документообігу, схеми документопотоку, матриці)
- методика опрацювання інформаційного забезпечення (планування, прогнозування, економічний аналіз).

Якість інформаційного фонду залежить від джерел його формування, а також сукупності розв'язуваних задач. На об'єм фонду впливає ступінь автоматизації управлінських робіт [2].

Застосування інформаційних технологій страховими компаніями пов'язане з вирішенням завдань бухгалтерського обліку, накопиченням, обробкою та зберіганням інформації по наданим видам страхових послуг, створенням баз даних страхувальників за різними видами страхування, організації інформаційного середовища для комунікації з страховими компаніями [3].

Головним напрямком удосконалення роботи страхових компаній з інформацією є створення та використання автоматизованої інформаційної системи, рис. 1.